

радува превосходно, като видѣ Зелина, коя хварляше изъ прозореца нѣкои части отъ месо толко искусно наготвено, що-то отваряха охота. Слѣдъ тыя ся затвори абіе прозорецатъ и Любимъ, кой не бѣше ялъ нищо презъ оный день, помысли да ся ползова отъ това благовреміе, и ся готовеше да яде отъ месо-то, но млада-та оная мома на коя бѣ далъ хлѣба на своя-та закуска, взе го на свои-те руцѣ и рече: окаянное животно, не докачвай тѣя ястія, понеже що-то и ако было, кое излазя отъ онаго дома на наслажденіе-то е отравно. Тогда Любимъ чу и гласъ, кой говоряше: „Ви-дишь ли че едно добро дѣло че остава безъ издвоздаяніе.“ и абіе ся преобрази на бѣло и красно голубче. Наумивъ си че бѣше шаръ-ать на Бѣла, начена да ся надѣва чи неглище му пакъ возврати свое-то пріятелство. Поиска абіе да приближи при Зелина, и като лѣтеше по воздуха околъ онаго дома найде отворенъ единъ прозорець. Тражи врѣдъ, но не можи да найде, излѣзе прочее отчаянъ отъ дома, и безъ да си почине со всѣмъ лѣта нѣколко дни, и на послѣдокъ влѣзе въ една пещеря, тамо виде една пещеря, и влѣзе въ